

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

P-716/2022-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Davoru Liščiću, u pravnoj stvari tužitelja Mate Kovčalije iz Osijeka, Sjenjak 48, OIB: 69157945979, zastupan po punomoćniku Marijanu Belčiću, odvjetniku iz Osijeka, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d. iz Zagreba, Magazinska 69, OIB: 53056966535, zastupani po punomoćniku Marku Kallay, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Kallay & Partneri iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 27. ožujka 2026., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja, odvjetničku vježbenicu Ivanu Gibičar, u odvjetničkom uredu odvjetnice Željke Radoš Radičević, u Osijeku i zamjenika punomoćnika tuženika, odvjetnicu Hrvojkiju Čolaković, u Vinkovcima, uz javnu objavu od 23. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je nišetna odredba:

- iz čl.2. st.1.Ugovora kreditu br. 528-50-3897410 sklopljenog dana 29.01.2007. godine između tužitelja i tuženika, potvrđenog dana 01.02.2007. godine po javnom bilježniku Mirjani Borić iz Osijeka pod brojem OU-223/07,u dijelu odredbe koji glasi:

„...u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora.“

- iz čl.7. st.1.Ugovora kreditu br. 528-50-3897410 sklopljenog dana 29.01.2007. godine između tužitelja i tuženika, potvrđenog dana 01.02.2007. godine po javnom bilježniku Mirjani Borić iz Osijeka pod brojem OU-223/07,u dijelu odredbe koji glasi:

„...po srednjem tečaju Kreditora za CHF, važećem na dan dospijeca...“

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju plati prouzročeni parnični trošak u iznosu od 4.013,76 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana presuđenja, odnosno od 23. travnja 2026., pa do isplate, do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu

uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje HNB, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je s tuženikom 29. siječnja 2007. godine sklopio Ugovor o kreditu broj 528-50-3897410, kojim ugovorom je ugovorena kamatna stopa od 5,20 % godišnje, određena kao promjenjiva, s tim da je ostavljeno u cijelosti tuženiku da kamatnu stopu mijenja svojim jednostranim odlukama na koje tužitelj nije mogao utjecati, a promjenjiva kamatna stopa vezana je uz određenu valutnu klauzulu, te na ovaj način tužitelj nije mogao utjecati na vrijeme i način promjene kamate, nije mogla provjeriti pravilnost i uzrok njezine promjene, jer za to nije imao nikakvih egzaktnih kriterija, budući da je sama promjena ugovorne kamate učinjena ovisnom isključivo o odluci tuženika, te je na taj način uzrokovan nepovoljan položaj tužitelja i neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja, pa stoga tužitelj predlaže donošenje presude kao u izreci, uz nadoknadu prouzročenog mu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te navodi da nije sporno kako je s tužiteljem dana 29. siječnja 2007. godine sklopio Ugovor o kreditu broj 528-50-3897410, međutim tuženik tvrdi da su ugovorene odredbe glede promjenjive kamatne stope jasne, lako razumljive i lako uočljive te njezinu nedopuštenost odnosno ništetnost nije ni moguće utvrđivati. Tuženik ističe prigovor mjesne nenadležnosti, kao i prigovor zastare te predlaže odbiti tužitelja s tužbenim zahtjevom u cijelosti uz nadoknadu prouzročenog mu parničnog troška.

3. U dokaznom dijelu postupka sud je izvršio uvid u kompletu priloženu dokumentaciju ovome spisu, te proveo dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku financijsko knjigovodstvene struke Financije j.d.o.o., za usluge, Bilje, Vinogradska 17, te saslušao tužitelja.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja osnovan je u cijelosti.

5. Rješenjem Županijskog suda u Splitu broj GŽ-1223/2022-3 od 8. rujna 2022. godine ovosudna presuda broj P-379/2021-30 od 11. svibnja 2022. godine ukinuta je i predmet je vraćen ovome sudu na ponovno suđenje uz uputu da je potrebno u nastavku postupka izvesti dokaze predložene od strane tuženika na okolnost da su stranke pojedinačno pregovarale o valuti uz koju će tužitelj vezati ugovor o kreditu.

6. Prije svega ovaj sud je odlučivao o istaknutom prigovoru mjesne nenadležnosti ovoga suda, te je takav prigovor u smislu odredbe članka 49. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 41/14, 110/15, 14/19 – dalje: ZZP) u kojem je između ostalih i implementirana i Direktiva Vijeća 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. godine, našao neosnovanim. Naime, odredbom članka 49. stavak 1. i 2. ZZP propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača i da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako ju tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Odredbom članka 51.

ZZP je propisano da će se prilikom ocjene je li određena odredba poštena uzeti u obzir priroda proizvoda ili usluge, koji predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji s obzirom na ugovor koji se ocjenjuje, predstavlja glavni ugovor, dok je člankom 55. ZZP propisano da je nepoštena ugovorna odredba ništetna.

7. Prema članku 3. Direktive, ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom u dobroj vjeri na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka, proizašlo iz ugovora, time da se uvijek smatra da se o nekoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ona sastavljena unaprijed pa potrošač nije mogao utjecati na njezin sadržaj.

8. Budući da tužitelj ima prebivalište u Osijeku, zatim da je glavni ugovor zaključen u Osijeku, te da bi tužitelj ukoliko bi se nastavio postupak dalje pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu trebao putovati na sud u Zagreb, te bi time za tužitelja nastali znatni troškovi, to ovaj sud zauzima stav da bi iz gore obrazloženih razloga primjenom odredbe članka 12. Ugovora o kreditu koje su stranke zaključile dana 29. siječnja 2007. godine došlo do uzrokovanja znatne neravnoteže u pravima tužitelja pristupu sudu, pa su stoga ispunjene pretpostavke za primjenu članka 49. i članka 51. ZZP, te članka 3. Direktive Vijeća EEZ od 5. travnja 1993. godine čime se prigovor tuženika glede mjesne nenadležnosti ukazuje neosnovanim.

9. Saslušanjem tužitelja ovaj sud utvrđuje da je kod tuženika realizirao 2007. godine kredit za kupovinu automobila, da je tužitelja dočekao na potpis gotovi obrazac ugovora o kreditu te da o ugovornim odredbama nije bilo pregovora, da je ugovor o kreditu pročitao te razumio koliko je mogao kao laik, da mu je ugovorna rata narasla sa 1.900,00 kn na 2.500,00 ili 2.600,00 kn mjesečno, da je problem porasta otplatne rate kredita pokušao riješiti u banci odnosno kod tuženika međutim da mu je tuženik odgovorio kako se tu ne može ništa napraviti već da kako je njemu tako je i drugima, da u vrijeme realizacije kredita nije imao niti OPG niti obrt niti trgovačku firmu u svome vlasništvu, da mu osobni bankar nije objasnio nikakve parametre za promjenu kamatne stope i tečaja a nije mu niti objašnjeno da HNB ne štiti tečaj kune u odnosu na valutu CHF kao što to čini u odnosu na valutu EUR, da je sam otplaćivao kredit, da nije prije realizacije ugovora o kreditu kod tuženika obilazio i druge banke, da nije razumio da mu se rata može mijenjati ovisno o promjeni kamatne stope i tečaja valute, te da je ugovor potpisao jer mu je trebao auto.

10. Uvidom u nalaz i mišljenje financijsko knjigovodstvenog vještaka Financije j.d.o.o., za usluge, Bilje, Vinogradska 17, od 27. prosinca 2021. godine, sud utvrđuje da je tuženik u spornom razdoblju tijekom otplate kredita mijenjao kamatnu stopu naviše od ugovorene kamatne stope, kao i tečaj otplate kredita, te je u konačnici na taj način u spornom razdoblju tužitelju naplatio ukupno više iznos od 13.698,29 kn.

11. Nalaz financijsko-knjigovodstvenog vještaka, ovaj sud u cijelosti prihvaća jer je isti jasan i određen, dan u skladu s pravilima struke i vještine.

12. Tijekom postupka tuženik je na ročištu od 19. prosinca 2022. godine odustao od prijedloga na saslušanje svjedoka Ivana Olujića dok je na ročištu od 27. ožujka 2026. godine odustao od prijedloga na saslušanje javnog bilježnika Mirjane Borić.

13. Tužitelj je na ročištu od 19. prosinca 2022. godine povukao zahtjev istaknut u točki 2. tužbenog zahtjeva iz podneska od dana 10. siječnja 2022. godine dakle tuženik je povukao kondemnatorni dio tužbenog zahtjeva te ostao kod deklaratornog dijela tužbenog zahtjeva.

14. Pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. između ostalog utvrđeno je da je tužena od 1. rujna 2004. godine do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditu na način da nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravu i obvezama ugovornih strana pa je time postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03) u razdoblju od 1. rujna 2004. do 6. kolovoza 2007., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to čl. 96. i čl. 97. te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima te da je u razdoblju od 1. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze prema ugovorima o kreditu promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tužene i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tužena kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku da tužena promjeni ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača.

15. Citiranom presudom utvrđeno je i to da je tužena povrijedila kolektivne interesa i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebitim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, čime je tuženik postupio protivno tada važećim odredbama Zakona o zaštiti potrošača i Zakona o obveznim odnosima.

16. Navedena prvostupanjska presuda potvrđena je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj 43 PŽ-7129/2013-4 od dana 13. lipnja 2014. i presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj 43 PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. godine.

17. Čl. 138.a. ZZP-a propisan je obvezujući učinak te presude za sudove u postupcima koje pojedinačno pokrene potrošač.

18. Vrhovni sud Republike Hrvatske je po podnesenim revizijama na odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske donio odluku broj Rev 2221/2018-11 od 3. rujna 2019. godine kojom je u bitnome odbio revizije, te na taj način potvrdio utvrđenje Visokog trgovačkog suda RH o tome da su banke koristile nepoštene i nišetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenljivoj kamatnoj stopi.

19. Među strankama nije sporno da je ugovorena kamatna stopa promjenjiva i vezana uz određenu valutnu klauzulu, te da se izmjena kamatne stope, a bez posebnog zaključivanja aneksa predmetnog Ugovoru smatra sastavnim dijelom navedenog Ugovora. Člankom 2. Ugovora utvrđeno je da je visina kamatne stope 5,20 % godišnje, s time da je kamatna stopa promjenjiva u smislu odredbe čl. 2. citiranog Ugovora.

20. Obzirom da su označenim presudama utvrđeni nišetnim elementi koji su utjecali na promjenu prvobitnog mjesečnog anuiteta (valutna klauzula i promjenjiva kamatna stopa), to se učinak tog utvrđenja ogleda u činjenici da tijekom cijelog trajanja kredita nije bilo mjesta promjenama ni inicijalnog tečaja na dan isplate kredita ni inicijalne kamatne stope od 5,20 % godišnje.

21. Dužnost povrata plaćenog temeljem nišetne odredbe o promjenjivosti kamatne stope u skladu s jednostranom odlukom banke i nišetne odredbe kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, proizlazi iz članka 323., članka 1011., članka 1015., te članka 1046. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, 29/18).

22. Prema odredbi 93/13/EEZ čl. 5. u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određeno odredbe nude u pisanom obliku te odredbe uvijek moraju biti sročene, jasne i razumljive. Kao nepoštene odredbe mogu se smatrati i odredbe čiji predmet ili svrha je davanje mogućnosti prodavatelju robe ili pružatelju usluga da jednostrano izmijeni ugovor bez valjanog razloga predviđenog ugovorom. Nadalje se navodi kako pružatelj financijskih usluga pridržava pravo izmjene kamatne stope koju plaća potrošač ili se ona plaća njemu ili iznosa ostalih pristojbi za financijske usluge bez obavijesti u slučaju valjanog razloga pod uvjetom da se od pružatelja usluga traži da o tome obavijesti drugu ugovornu stranku ili stranke u najkraćem mogućem vremenu i da su one tada slobodne odmah raskinuti ugovor.

23. Prema odredbi čl. 502.a st. 1. ZPP-a udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu kad je takvo ovlaštenje posebnim zakonom izrijekom predviđeno i uz uvjete predviđene tim zakonom, podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava) protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određenih djelatnosti ili općenito radom, postupanjem, uključujući i propuštanjem, teže povređuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava. Odredbom čl. 502.b ZPP-a propisan je sadržaj tužbe iz čl. 502.a ZPP-a, dok je čl. 502. c ZPP-a propisan učinak presude donesene po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Tom odredbom propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a, da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanje tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten

štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

24. Prema navedenom, citirane odredbe ZPP-a i ZZP-a propisuju direktni učinak tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača i obvezuju sudove da se u posebnim postupcima radi ostvarenja prava potrošača za naknadu mogu pozvati na utvrđenje iz pravomoćne presude kojom je prihvaćen zahtjev postavljen tužbi iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a. S obzirom na citirani sadržaj točke 4. izreke pravomoćne presude Trgovačkog suda u Zagrebu, koji se odnosi na tuženicu, prema shvaćanju ovog suda, nije bilo potrebe u navedenom pravcu ponovno provoditi dokazni postupak jer bi u suprotnom, s obzirom na iznesena utvrđenja iz tog postupka i citirane zakonske odredbe, drugačije postupanje bilo nesvrishodno neekonomično i previše tegobno za potrošača, kao što bi bilo i u suprotnosti sa navedenim odredbama ZPP-a i ZZP-a.

25. Nadalje, polazeći od toga da je dio koji se odnosi na ugovaranje promjenjive kamatne stope ništetan, kao i ništetnost ugovaranja otplate glavnice kredita na način da se ista veže uz promjene tečaja CHF proizlazi kako tužitelju pripada pravo da mu tuženik vrati ono što je na temelju takvog ugovora, odnosno dijela ugovora u ovom slučaju primio, a što je sukladno odredbi čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 48/08, 125/11 i 78/15- dalje ZOO).

26. Sud nije prihvatio istaknuti prigovor zastare od strane tuženika, jer isti drži neosnovanim. Zastarijevanje počinje teći prvog dana nakon dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze. U konkretnom slučaju Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je pravomoćno odlučio u postupku po žalbi, između ostalog i o dijelu vezanom za nedopuštenost odredbi o promjenjivim kamatnim stopama svojom odlukom od 14. lipnja 2014. (što je potvrđeno povodom revizije i odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske) te se ima smatrati kako vjerovniku, odnosno tužitelju pravo na zahtjev za isplatu teče zapravo od tog datuma. Naime, zastara je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe Udruge Franak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu. Tužba je u navedenom predmetu podnesena 4. travnja 2012. Temeljem odredbe čl. 241. ZOO-a prekinuta je zastara koja je ponovno počela teći 14. lipnja 2014. pravomoćnošću odluke u predmetu Franak. Isto tako u ovom predmetu ne može se primjenjivati odredba vezana za trogodišnji zastarni rok navedena u čl. 226. ZOO, s obzirom da je potraživanje tužitelja usmjereno na pretplaćeni iznos kamata, a ne na povrat samih kamata. Ne radi se dakle o kamatama u smislu čl. 226. ZOO-a.

27. Glede istaknutog prigovora zastare za istaći je i da je Vrhovni sud Republike Hrvatske na svojoj sjednici od 30. siječnja 2020. godine zauzeo pravno shvaćanje da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. st. 1. ZOO/05 (čl. 104. st. 1. ZOO/91.), kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora.

28. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. ZOO-a.

29. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23.), a uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora, a čine ju izdaci koje je tužitelj

imao za sastav tužbe 200,00 eura (Tbr. 7. t. 1. OT-a), sastav obrazloženih podnesaka od 6. svibnja 2021., 19. svibnja 2021., 10. siječnja 2022. i 7. veljače 2022. svako po 200,00 eura (Tbr. 8. t. 1. OT-a), zastupanje na ročištima od 3. studenoga 2021., 11. travnja 2022., 19. prosinca 2022., 11. prosinca 2025., 19. siječnja 2026., 24. veljače 2026., 13. ožujka 2026. i 27. ožujka 2026. svako po 200,00 eura (Tbr. 9. t. 1. OT-a), sastav podneska od 13. studenoga 2021., 50,00 eura (Tbr. 8. t. 3. OT-a), pristup ročištima za objavu presude od 11. svibnja 2022. i 23. travnja 2026. svako po 100,00 eura (Tbr. 9. t. 3. OT-a) što uz PDV na odvjetničke usluge od 25% te trošak financijsko knjigovodstvenog vještačenja od 331,81 euro, trošak sudske pristojbe na tužbu 53,09 eura i presudu 66,36 eura daje konačni iznos troška od 4.013,76 eura.

30. Tuženiku nije dosuđen zatraženi parnični trošak nakon što je tužitelj na ročištu od 19. prosinca 2022. godine (list 152 spisa) djelomično povukao tužbeni zahtjev jer nije u skladu s načelom djelotvornosti da se tužitelju kao potrošaču naloži snošenje troškova postupka ovisno o iznosima koji su mu vraćeni, iako je uspio u postupku u pogledu nepoštenosti sporne odredbe. Ishod podjele troškova postupka koji ovisi samo o neosnovano plaćenim iznosima čiji se povrat nalaže može potrošača odvratiti od ostvarenja navedenog prava.

31. Takvo shvaćanje izrazio je Sud Europske unije u predmetu C-244/19 u presudi od 16. srpnja 2020., u kojoj je na postavljeno prethodno pitanje, između ostaloga, odgovoreno da: „čl. 6. st. 1. i čl. 7. st. 1. Direktive 93/13 od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L95, str. 29.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15, svezak 12, str. 24.), te načelo djelotvornosti treba tumačiti na način da im se protivi sustav koji dopušta da dio postupovnih troškova snosi potrošač, ovisno o visini neosnovano plaćenih iznosa koji su mu vraćeni nakon utvrđenja ništavosti ugovorne odredbe zbog njezine nepoštenosti, s obzirom na to da takav sustav stvara znatnu prepreku koja potrošača može odvratiti od ostvarivanja prava na djelotvorni sudski nadzor eventualne nepoštenosti ugovornih odredaba, kako je dodijeljeno Direktivom 93/13.“

Osijek, 23. travnja 2026.

Sudac
Davor Liščić

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, nadležnom Županijskom sudu.

Stranci koja nije uredno obaviještena o datumu objave presude rok za izjavljivanje žalbe teče od dana primitka presude.

Dostaviti

1. punomoćniku tužitelja
2. punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-30887-0f31d**

Kontrolni broj: **0836f-741f0-d62ac**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.